

Какъ сж станали каменнитѣ вжглища.

Прѣди хиляди, хиляди години въ тъмната гора край едно дълбоко блато стърчели голѣми дървета. Тѣ пуцали голѣми клоне и листа; ала нѣмали цвѣтъ и плодъ. Въ тази гора не прѣхвъркваха, не вили гнѣзда пѣргави птички; тамъ не подскачали отъ клонъ на клонъ спретнати катерички; само комари и мухи бръмчели въвъ влажния въздухъ, а по коренитѣ на дърветата отъ врѣме на врѣме лазѣли голѣми животни, прилични на нашитѣ гущери.

Глухо и пусто било въ тази блатиста гора. Малко по малко дърветата застарѣвали, коренитѣ имъ загнивали. Ето повѣялъ силенъ вѣтъръ и разклатилъ дърветата и тѣ съ трѣсъкъ нападали и потънали въ блатото. Черната, миризлива вода ги покрила. Вълнитѣ нанасяли върху тѣхъ пѣськъ и глина и ги заривали все по-дълбоко и по-дълбоко. Зеленитѣ имъ листа почернѣли и изгнили, а стѣблата до толкова били